21. 7. 71 De Europæiske Fællesskabers Tidende Nr. L 163/41

# KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1539/71

## af 19. juli 1971

## om fastsættelsen af fælles analysemetoder, der finder anvendelse inden for vinsektoren

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økomoniske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 816/70 af 28. april 1970 om fastsættelse af supplerende regler for den fælles markedsordning for vin[1]), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2612/70[2]), særlig artikel 20, stk. 4 og artikel 39,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 817/70 af 28. april 1970 om fastsættelse af særlige regler for kvalitetsvine fra bestemte dyrkningsområder[3]), særlig artikel 11, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

Artikel 39 i forordning (EØF) nr. 816/70 foreskriver fastsættelse af de nødvendige enkeltheder med hensyn til gennemførelse af bestemmelserne i bilagene I og II, særlig analysemetoderne;

artikel 11, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 817/70, fastsætter en analytisk undersøgelse, der mindst omfatter værdien af de karakteristiske faktorer i de pågældende k.v.b.d.-vine, som hører til dem, der er anført i bilaget til den nævnte forordning. Artikel 11, stk. 3 foreskriver fastsættelse af fællesskabsmetoder;

bestemmelserne om ønologiske processer og produkternes vej til forbrugerleddet kræver en effektiv kontrol med de pågældende produkter. Den ensartede gennemførelse af denne kontrol og kontrollen med oplysningerne i de for de pågældende produkter udfærdige dokumenter nødvendiggør indførelsen af ensartede analysemetoder til sikring af præcise og sammenlignelige oplysninger. Disse metoder skal følgelig være obligatoriske for alle handelstransaktioner og al kontrol; i betragtning af handelens behov og muligheder bør der imidlertid tillades et begrænset antal forenklede fremgangsmåder, der muliggør en hurtig og tilstrækkelig sikker bestemmelse af de faktorer, som ønskes konstateret;

de metoder, der accepteres, bør være almindeligt anerkendt; under disse betingelser ville det være hensigtsmæssigt i videst muligt omfang at gøre brug af de fremgangsmåder, der er blevet opstillet inden for rammerne af den internationale konvention fra 1954 om standardisering af analyse- og vurderingsmetoder for vine;

de i denne forordning fastsætte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra forvaltningskomiteen for vin,

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1*

1. Analysemetoderne med hensyn til gennemførelse af forordningerne (EØF) nr. 816/70 og nr. 817/70 er anført i bilaget til denne forordning.

Bortset fra de i dette bilag udtrykkeligt nævnte tilfælde, foregår anvendelsen af disse metoder i overensstemmelse med beskrivelsen i bilaget til fortegnelsen over de internationale vinanalysemetoder, der er blevet opstillet og suppleret inden for rammerne af den internationale konvention fra 1954 om standardisering af analyse- og vurderingsmetoder for vine.

2. På de områder, hvor der fastsættes referencemetoder og sædvanligt anvendte metoder, er kun de ved anvendelsen af referencemetoderne konstaterede resultater afgørende.

*Artikel 2*

Denne forordning træder i kraft 1. september 1971.

[1]) EFT nr. L 99 af 5.5.1970, s. 1.
[2]) EFT nr. L 281 af 27.12.1970, s. 6.
[3]) EFT nr. L 99 af 5.5.1970, s. 20.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 19. juli 1971

*På Kommissionens vegne*

Franco M. MALFATTI

*Formand*

---

*BILAG*

1. Med hensyn til bestemmelse af vægtfylde og volumenmasse kommer
   a) som referencemetode bestemmelse med pyknometer,
   b) som sædvanligt anvendt metode bestemmelse med aræometer til anvendelse.

   Disse metoder er anført under A 1 c) i bilaget til den i artikel 1 nævnte fortegnelse.

2. Med hensyn til bestemmelse af det faktiske alkoholindhold anvendes
   a) for vin:
      aa) som referencemetode dobbelt-destillering og måling af destillatets vægtfylde med pyknometer,
      bb) som sædvanligt anvendt metode enkelt-destillering af den neutraliserede væske og måling af alkoholgraden med aræometer;
   b) for druemost og druemost i gæring med et faktisk alkoholindhold på 6° eller derunder:
      aa) som referencemetode kemisk alkoholbestemmelse,
      bb) som sædvanligt anvendt metode den under a) bb) anførte fremgangsmåde.

   Disse metoder er anført under A 2 c) i bilaget til den i artikel 1 nævnte fortegnelse.

3. Det totale tørstofindhold fastsættes ved vægtfyldebestemmelse og beregnes indirekte af vægtfylden for destilleringsresten uden alkohol.

   Denne metode er anført under A 3 c i bilaget til den i artikel 1 nævnte fortegnelse.

4. Bestemmelse af indholdet af reducerende sukkerstoffer foretages som følger:
   a) klaring:
      - for rødvin: med basisk blyacetat,
      - for andre produkter: med zinkferrocyanid,
   b) bestemmelsen sker på den måde, at man, efter at have ladet den klarede vin reagere med en bestemt mængde alkalisk kobbersaltopløsning, bestemmer overskuddet af kobberioner jodometrisk.

   Disse metoder er anført under A 4 d) i bilaget til den i artikel 1 nævnte fortegnelse.

5. Til bestemmelse af saccharoseindholdet anvendes:
   a) som referencemetode
      aa) til de kvalitative konstateringer: hindekromatografi og papirkromatografi,
      bb) til bestemmelse efter inversion: den i punkt 4 anførte fremgangsmåde;
   b) som sædvanligt anvendt metode
      aa) til de kvalitative undersøgelser: kolorimetri,
      bb) til bestemmelse efter inversion: den i punkt 4 anførte fremgangsmåde.

   Disse metoder anføres under A 5 f) i bilaget til den i artikel 1 nævnte fortegnelse.

   Ligger det ved bestemmelse af indholdet af saccharose fremkomne resultat ved tørre vine under 1 g/l og ved søde vine under 2 g/l, skal den kvalitative konstatering foretages. Giver denne et negativt resultat, anses den fundne værdi ikke som saccharose.

6. Bestemmelse af asken sker ved tørstofindholdets omdannelse til aske indtil kulstoffets fuldstændige forbrænding ved 500°–550° C.

   Denne metode er anført under A 6 a) i bilaget til den i artikel 1 nævnte fortegnelse.

7. Til bestemmelse af askens alkaliske reaktion anvendes:

   a) med hensyn til den samlede alkaliske reaktion: tilbagetitrering af svovlsyre efter opvarmning under anvendelse af metylorange som indikator, hvilket stof eventuelt tilsættes en dråbe metylenblåt,

   b) med hensyn til den delvise alkaliske reaktion: tilbagetitrering af svovlsyre under tilstedeværelse af et ringe overskud af cerium-ioner under anvendelse af en indikator, der slår om ved pH 4,5.

   Disse metoder er anført under A 7 a) i bilaget til den i artikel 1 nævnte fortegnelse.

8. Bestemmelse af det samlede syreindhold:

   Efter forudgående fjernelse af kulsyren og svovldioxiden:

   a) efter referencemetoden ved potentiometrisk titrering,

   b) efter den sædvanligt anvendte metode til bestemmelse af reaktionens afslutning med bromtymolblåt som indikator.

   Det samlede syreindhold angives i milliækvivalenter pr. liter.

   Disse metoder er anført under A 10 a) i bilaget til den i artikel 1 nævnte fortegnelse.

9. Bestemmelse af de flygtige syrer sker ved isolering af de flygtige syrer ved vanddampdestillering. Som farvet indikator anvendes fenolftalein.

   Den flygtige syre angives i milliækvivalenter pr. liter.

   Denne metode er anført under A 11 a) i bilaget til den i artikel 1 nævnte fortegnelse.

10. Bestemmelse af den ikke flygtige syre fremkommer som resultat af differencen mellem det samlede syreindhold og indholdet af flygtig syre.

11. Ved bestemmelse af vinsyre anvendes:

   a) som referencemetode kolorimetrisk bestemmelse af den over en anionbyttesøjle isolerede vinsyre i eluatet ved måling af den med vanadinsyre opstående rødfarvning,

   b) som sædvanligt anvendt metode acidimetrisk bestemmelse som kaliumhydrogentartrat under betingelser, der forringer opløseligheden til et minimum.

   Disse metoder er anført under A 12 g) i bilaget til den i artikel 1 nævnte fortegnelse.

12. Citronsyre bestemmes sammen med de øvrige syrer ved en anionskiftende harpiks. Ved fraktioneret udvaskning isoleres citramalsyren. Ved forsigtig oxidering omsættes citronsyren til acetone, som fraskilles ved destillering. Acetonen bestemmes jodometrisk.

   Denne metode er anført under A 29 e) i bilaget til den i artikel 1 nævnte fortegnelse.

13. Til bestemmelse af svovldioxiden anvendes:

   a) som referencemetode bestemmelse af det samlede indhold af svovldioxid som medføres af en luft- eller kvælstofstrøm, ved hjælp af en titreret opløsning af natriumhydroxyd;

   b) som sædvanligt anvendt metode

      aa) til bestemmelse af den fri svovldioxid, den direkte jodometriske titrering med korrektiv titrering af den samme vin, hvis fri dioxid er bundet ved et overskud af æthylalkohol eller propylalkohol;

      bb) til bestemmelse af den bundne svovldioxid den æodometriske titrering efter dobbelt alkalisk hydrolyse af vinen, hvis fri dioxid er blevet oxideret under den jodometriske titrering;

      cc) det samlede indhold af svovldioxid fås ved addition af resultaterne af de under aa) og bb) nævnte analyser.

   Disse metoder er anført under A 17 e) i bilaget til den i artikel 1 nævnte fortegnelse.

14. Vinens og druemostens pH-værdi bestemmes ved måling af potentialdifferencen mellem to elektroder, der er anbragt i den væske, der skal undersøges. Den ene af elektroderne er i besiddelse af et potential, som svarer til pH-værdien i denne opløsning, den anden elektrode er referenceelektroden med et fast og kendt potential.

Denne metode er anført under A 31 f) i bilaget til den i artikel 1 nævnte fortegnelse.